तदेवार्थतआह अहोइतिद्वाभ्यां अनिर्वृत्य मल्कतांनिर्वृतिमप्राप्य पाठांतरेमांनिर्वृतिमगमयित्वा मंत्राननुक्त्वेतिवा वचांसिकृणवावहै गोष्ठीःकरवावहै ॥ ३४ ॥ सुदेहोअतिकमनीयोऽयंममदेहः ॥ ३५ ॥ पुरूरवोमामृथाइत्यादितस्याःसूक्तं तदप्यर्थतआह मामृथाइतिचतुर्भिः मामियस्त्वं पुरुषोऽसि अतोधैर्यमावहेतिभावः इमेवृकाः प्रसिद्धाः इंद्रियाणिवा त्वाइतित्वाम् मास्मअद्युः भक्षयेयुः इंद्रियवशोमाभवेत्यर्थः ॥३६॥ प्रिये निमित्तेसाहसंयासाम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तंसांत्वयति संवत्सरांतइति ॥ ३९ ॥ अपराणीतिवचनादंतर्वत्नीमुपालभ्यज्ञात्वा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अ

अहोजायेतिष्ठतिष्ठघोरेनत्यक्तुमर्हसि॥ मांत्वमद्याप्यनिर्वृत्यवचांसिकृणवावहै ॥ ३४॥ सुदेहोयंपतत्यत्रदेविदूरंवृतस्त्वया॥ खादंत्येनंवृकागृध्रास्त्वत्प्रसादस्यनास्पदम्॥३५॥ उर्वश्युवाच मामृथाःपुरुषोसि त्वंमास्मत्वाऽद्युर्वृकाइमे॥ क्वापिसख्यंनवैस्त्रीणांवृकाणांहृदयंयथा॥ ३६॥ स्त्रियोह्यकरुणाःक्रूरादुर्मर्षाःप्रियसाहसाः॥ घ्नंत्यल्पार्थेऽपिविश्रब्धंपतिंभ्रातरमप्युत॥ ३७॥ विधायालीकविश्रंभमज्ञेषुत्यक्तसौहृदाः॥ नवंनवमभीप्संत्यःपुंश्चल्यःस्वैरवृत्तयः॥ ३८॥ संवत्सरांतेहिभवानेकरात्रंमयेश्वर॥वत्स्यत्यपत्यानिचतेभविष्यंत्यपराणिभोः ॥ ३९ ॥ अंतर्वत्नीमुपालभ्यदेवींसप्रययौपुरम् ॥ पुनस्तत्रगतोऽब्दांतेउर्वशींवीरमातरम् ॥ ४० ॥ उपलभ्यमुदायुक्तःसमुवासतयानिशम्॥ अथैनमुर्वशीप्राहकृपणंविरहातुरम्॥ ४१ ॥ गंधर्वानुपधावेमानतुभ्यंदास्यंतिमामिति॥ तस्यसंस्तुवतस्तुष्टाअग्निस्थालींददुर्नृप॥उर्वशींमन्यमानस्तांसोऽबुद्ध्यतचरन्वने॥ ४२॥ स्थालींन्यस्यवनेगत्वागृहानाध्यायतोनिशि॥ त्रेतायांसंप्रवृत्तायांमनसित्रय्यवर्त्तत॥ ४३ ॥ स्थालीस्थानंगतोऽश्वत्थंशमीगर्भंविलक्ष्यसः॥ तेनद्वेअरणीकृत्वाउर्वशीलोककाम्यया॥ ४४॥

नेनाग्निनाकर्मकृत्वा तद्वशादुर्वशींप्राप्स्यतीत्यभिप्रायेणाग्निस्थालींददुः सतुतांस्थालीमेवोर्वशींमन्यमानः तयासहितोवनेविचरन् नेयमुर्वशीकिंत्वग्निस्थालीत्यबुध्यत ॥ ४२ ॥ ततश्चतांस्थालींवनेस्थापयित्वागृहान्गत्वा निशिनित्यंतामेवाध्यायतस्तस्यमनसित्रेतायांत्रयीअवर्तत कर्मबोधकंवेदत्रयंप्रादुरभूत् ॥ ४३ ॥ ततःस्थालीस्थानंगतःसन् शम्यागर्भेजातमश्वत्थंविलक्ष्य अस्मिन्नसावग्निरस्तीतिविशेषेणलक्षयित्वा तेनाश्वत्थेन द्वेअरणीकृत्वाऽग्निममंथेतिशेषः शमीगर्भादग्निममंथतेतिश्रुतिः ॥ ४४ ॥